

Johannes (Jan) Hendrik Koole is geboren op 19 december 1889 in Terneuzen. Hij was de zoon van Jan Leunis Koole en Sara Luteijn. Hij trouwde op 10 december 1919 in Goes met Adriana Wilhelmina Dekker (1894). In 1920 werd in Vlissingen hun zoon Jan Leunis geboren.

Hij was in 1928 voorzitter van de Afdeling Terneuzen van de Nederlandse Padvinders.

Voor de oorlog verhuisde hij naar Nunspeet. Hij was Kapitein bij de Koninklijke Landmacht en diende tijdens de meidagen bij het 21 Reserve Grensbataljon. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen.

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Jan meldde zich in Bussum en kreeg krijgsgevangenennummer 30257. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger. Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislaw, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later op 8 augustus aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalige (militaire) gevangenis.

Van Stanislaw gingen de krijgsgevangen op 17 januari 1944 met veewagens naar Oflag 67 Neubrandenburg. Onderweg zijn in de buurt van Halytsj zes gevangenen uit de tweede wagon van de rijdende trein gesprongen. Het krijgsgevangenenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Op 1 juni 1944 ging Jan vervolgens naar Ilag VII / Oflag Tittmoning. Oflag VII-CZ was een krijgsgevangenenkamp voor officieren (Offizierslager of Oflag genoemd) in het kasteel van Tittmoning in Duitsland. Dit kamp werd bevrijd door de Amerikanen.

Hij meldde zich weer op 31 mei 1945 in het Ontvangst-Centrum Gerechtvaardigde Krijgsgevangenen in Weert.

Meer informatie

[Huwelijk Johannes Hendrik Koole & Leunis Koole & Sara Luteijn & Adriana Wilhelmina Dekker & Anton Samuel Jacobus Dekker & Adriana Wilhelmina Verhegt op 10 december 1919 te Goes » Open Archieven](#)

[Registratie in 1921-1938 te Vlissingen » Open Archieven](#)

[Registratie op 15 mei 1942 te Bussum » Open Archieven](#)

[Johannes Hendrik Koole \(Terneuzen, 19 december 1889 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Johannes Hendrik Koole \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands Instituut voor Militaire Historie](#)

Leidersblad 1928

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.